

1872-01-02

AFSENDER

Hanna Bredsdorff Larsen

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 155 nr. 22

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Den anden januar 1872.
Goddag, min lille Agnete! i det ny
år! jeg synes det er så morsomt
at skrive et nyt årstal, og
året begynder rigtig godt og for-
nøjeligt for os her; gid det må
see ligeså lyt ud hos edes som her!
Jeg vilde ønske du kunde see
Kamma som han siddes i sin
sen, omgivet af legetøj og med
en stor pose kig at tage til,
som Frø Bjerre netop var med
for. Forresten ligger han med kort
dem kan han ikke engang slippe
mens han sidder på natpotten,
så får han den ene kabale efter
den anden til at gå op, mens
han er ved det arbejde. —

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 155 Nr. 32

Han har været lidt oppe i sin Faders
lænestol både i går og idag, og var meget
strålende ved det! han er i det hele
helt sund; glad og i virksomhed
og også meget oplejst til at synge,
men det må vi dog for det meste
stoppe ham i, da vi er bange
det ikke er godt for hans bryst.
Men det er rigtig nok en stor fryd
at see ham! nu har han også
fået lidt rødt i kinderne,
og hans fader siger han spiser tre
gang ^{så meget} som han; det må da også
endelig bringe lidt hult i kinderne.
Når du skriver til mig, vil du så
ikke fortælle os alt, hvad I har
fået til jul, for det har din Moder
helt sprunget over — hun synes nok
at hun gjort for meget af det,

ned at ramse op hos en lille ting.
Du ~~sky~~ skulde see sådan yndig lille
haver Jakob fik af Tact's Gæster, som
hun selv har lavet, med dammebragte
flay, der kan hejles op og ned - hvad
han ogsaa gjør trods hos morgen og aften.

Bare Jonathan må vorr rask igjen,
det langes is efter at høre, for det var
da kjædeligt at han havde febr! -

I to store piger her vel været på
farten i ferien, kan is beskrive!

Johanne har dog været lidt hoste
og snive, så hun ikke må komme
ind i al slags vejr - igår var det dog
så mildt at hun fik lov. Sj kan
sikkert ikke udfinde hvad den
lille rød mand "skal hedde"! Elias
var jo kjønt nok, og passede til
"Jonathan" syne is ogsaa. -

Nytårsaften var der gudstjeneste i kirken ved lyb; vi sang mange salmer og Tabros Morten messede for alteret.

Både Line og Jø var såmænd derhenne, for så havde vi fået Christen Rasmussen til at være her imens, og børnene havde juletræet tændt medens hun var her; det var en yndig måde at endt året på, kan du tro! det var skjønt at se den smukke kirke oplyst - og naturligvis albrødet at forenes med menigheden i salmesang. I denne såde juletid sang vi, og Lad det klinge sødt i sky, osv. - Nytårsdag kunde vi altså begynde med kirkegang, og nu var Tabros Morten rigtig let om hjertet over at disse mange helligdage var så godt overstået. I morgen skal han til middagsknald hos Wörishöfers, det er genselvend årdag; Jø blev også bedt, men går naturligvis, heldigvis - ikke. Det er såmænd også albrødet at være hjemme!